

Sygn. akt I ACz 1851/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017 roku.

Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr)

Sędziowie: SA Marek Boniecki

SA Teresa Rak

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 roku w Krakowie
na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w (...) Spółka Akcyjna we
W.

przeciwko Centrum Onkologii - (...)
(...) w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej (...) Spółki z o.o. w W. i (...) Spółka
Akcyjna we W. na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 4 wyroku
Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 marca 2017r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Teresa Rak

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Krakowie w punkcie I zasądził od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów odsetki ustawowe od wskazanych w tym punkcie kwot i terminów, w punkcie 2 oddalił powództwo w pozostałej części, w punkcie 3 zasądził od strony pozwanej Centrum Onkologii - (...) (...)z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 223 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; zasądził od powodów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) Spółki Akcyjnej z (...) we W. solidarnie na rzecz strony pozwanej Centrum Onkologii - (...)z siedzibą w W. kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu co do kosztów procesu Sąd Okręgowy wskazał, że orzeczono o nich na zasadzie art. 100 zd.1 k.p.c. Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika że, pozwana zapłaciła należność główną (142.635,06 zł) przed wniesieniem pozwu. Żądanie pozwu uwzględnione zostało jedynie w części tj. w zakresie odsetek od kwot składających się na całą należność główną za okres od dnia następującego po terminie płatności do dnia zapłaty. Porównując

zatem wartość przedmiotu sporu (142.636 zł) do wysokości zasądzonych odsetek (ok. 5.000zł) strona powodowa wygrała sprawę zaledwie w 3%. Zatem Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 223 zł tytułem zwrotu kosztów wpisu sądowego (przy uwzględnieniu zwrotu kwoty 5.105 zł tytułem opłaty od cofniętej części powództwa w kwocie 102.108,06 zł - pkt 3 wyroku). W pkt 4 Sąd Okręgowy zasądził od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł, na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Wbrew twierdzeniom, podniesionym przez stronę powodową w piśmie z dnia 21 listopada 2016 roku, pozwany zapłacił całą należność główną przed wniesieniem pozwu, zatem nie dał powodu do wytoczenia powództwa w tej części. Pismo strony powodowej z dnia 25 maja 2016 roku (k. 92) o częściowym cofnięciu pozwu (w kwocie 102.108,06 zł) wpłynęło do Sądu w dniu 2 czerwca 2016 roku, a więc w dacie wydania nakazu zapłaty, zatem zgoda strony pozwanej na częściowe cofnięcie pozwu nie była wymagana, ponadto w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana (04.07.2016 r) w ogóle nie odniosła się do faktu zapłaty przez nią całej kwoty głównej dochodzonej pozwem. Z kolei, w odpowiedzi na pismo procesowe strony powodowej z dnia 21 listopada 2016 roku o ograniczeniu żądania do zapłaty odsetek (ustawowych i ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych), strona pozwana nie sprzeciwiła się ograniczeniu powództwa o kwotę 40.527 zł. Oświadczenie strony powodowej o ograniczeniu żądania pozwu-do zapłaty odsetek należy potraktować jako cofnięcie pozwu w pozostałej części, ze zrzeczeniem się roszczenia, czyli co do kwoty 40.527 zł. Do takiej zmiany (ograniczenia) powództwa nie jest potrzebna zgoda pozwanego ani sądu. W konsekwencji postanowieniem z dnia 27 grudnia 2016 roku sąd umorzył postępowanie w zakresie należności głównej tj. odnośnie kwoty 142.635,06 zł. Ponieważ przed wydaniem postanowienia nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym skutkiem wniesienia sprzeciwu utracił moc, brak było podstaw do zastosowania art. 332 § 2 k.p.c.

Postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 4 wyroku zaskarżyły Spółki powodowe i zarzuciły mu naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. poprzez ich wadliwe zastosowanie a w konsekwencji orzeczenie obowiązku zwrotu przez powódki pozwanemu kosztów procesu w wysokości liczonej od całości pierwotnej wartości przedmiotu sporu a w sytuacji kiedy do cofnięcia pozwu skutkującego zmniejszeniem wartości przedmiotu sporu doszło przed doręczeniem odpisu pozwu pozwanemu a więc przed zawiśnięciem sprawy przed sądem w ogóle.

Wskazując powyższe zarzuty wniosły o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie solidarnie od powódek na rzecz pozwanego kosztów procesu w wysokości 3617 zł oraz zasądzenie od pozwanego solidarnie na rzecz powódek kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego wg. norm prawem przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Żalący się bezzasadnie, błędnie przyjął, że podstawą do obliczenia kosztów procesu jest kwota 142 653,06 zł, a nie kwota 40 527 zł. Pierwsze częściowe cofnięcie pozwu nastąpiło bowiem wbrew wywodom zażaleniawcy w dniu wydania nakazu zapłaty przy czym wydanie nakazu zapłaty nastąpiło wcześniej niż dojdzie do Sądu oświadczenia o cofnięciu

pozwu i strona pozwana podjęła obronę swych praw do pełnej kwoty dochodzonej pozwem w postępowaniu upominawczym, zaś umorzenie postępowania w zakresie kwoty głównej w wysokości 142 635,06 zł nastąpiło dopiero w dniu 27 grudnia 2016 r. Od dnia doręczenia nakazu zapłaty stronie pozwanej do dnia umorzenia postępowania w sprawie obydwie strony podejmowały szereg czynności procesowych skutkujących wydaniem orzeczeń Sądu I instancji.

Treść § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. wskazuje zaś, że w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji, co wbrew wywodom zażalenia wskazuje na prawidłowość przyjętej stawki wynagrodzenia. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Teresa Rak